

РЕШЕНИЕ

№ 552

гр. К., 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: С. В. Г.

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г. Гражданско дело № 20225510101168
по описа за 2022 година

В исковата молба пълномощникът на ищцата адв. Димитрова заявява, че на *** г. на доверителката й - Р. Р. Б., на длъжност „С." в ДДГ „Д." към МО (МО), гр. К., е връчена Заповед № *** г., издадена от Д.а - С.Д.. Със същата Р. Б. е наказана с дисциплинарно наказание „уволнение" и на основание чл. 330, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 188, т. 3 от КТ е прекратено трудовото й правоотношение. Заявява, че доверителката й не е съгласна с така постановената заповед - счита същата за незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалноправни и процесуалноправни разпоредби, поради което и от нейно име предявява иск за отмяна на наложеното с нея дисциплинарно наказание, респективно за възстановяването й на работа. Излага следните съображения: Р. Б. е назначена на длъжност „С." в ДДГ „Д." към МО с трудов договор от *** г., която изпълнява на 4- часов работен ден. Детската градина е на пряко подчинение на Изпълнителна агенция „В." (ИА „ВКПВД") към МО. В края на 2021 г. е сменено ръководството на детската градина като за Д. е назначена С. Д.. Сочи, че непосредствено след встъпването си в длъжност г-жа Д. започнала да поставя на доверителката й невъзможни за изпълнение задачи или такива, чието изпълнение в рамките на законоустановеното й работно време са непосилни, предвид указанията от страна на работодателя кратки срокове. Въпреки това и въпреки създаденото напрежение на работното място от новия Д., доверителката й продължила да изпълнява задълженията си съвестно и стриктно, както е правила това и до този момент. С издадената Заповед № *** г. на Д.а на ДДГ „Д.", гр. К., Р. Б. била обвинена в системно неизпълнение на законните нареждания на работодателя, изчерпателно изброени в исковата молба за неизпълнение на вменените й задължения в Длъжностната характеристика, в Правилника за

вътрешния трудов ред и Етичния кодекс на общността на детската градина, а именно: 1. Не е изготвила изисканата от работодателя справка за изразходвана ел. енергия за 2021 г. в срок до 01.02.2022 г.; 2. Не е представила на работодателя трудовата си книжка в срок до 02.02.2022 г. с цел да бъде коректно определен размерът на допълнителното ѝ трудово възнаграждение; 3. Неправилно е начислила на дъщеря си - М.Х.Х., на длъжност „П.“ в повече допълнително трудово възнаграждение; 4. Не е изпълнила законовите нареждания на работодателя, обективирани в Заповеди № № *** г.; *** г.; 797-*** г.; *** г. и *** г.; 5. Не е представила в срок до 05.03.2022 г. справка за актуален трудов стаж на всички служители към 01.01.2022 г., изискана с Уведомително писмо № *** г.; 6. Не е представила в срок до 02.02.2022 г. трудовата си книжка, изискана с Уведомително писмо № *** г.; 7. Не е изпълнила Заповед № *** г. на Д.а като не е представила в срок до 05.02.2022 г. справка за актуалния трудов стаж на всички служители и не е подготвила допълнителни споразумения на всички служители, в които да бъдат отразени настъпилите промени в трудовите им договори в срок до 10.02.2022 г. Счита, че не са налице твърденията от работодателя за предпоставки за реализиране на дисциплинарната отговорност на Р. Б. по така изброените нарушения и всъщност не е налице нарушаване на трудовата дисциплина от страна на доверителката ѝ. Сочи, че съгласно чл. 186, изр. 1 от КТ нарушение на трудовата дисциплина има, когато е налице виновно неизпълнение на трудовите задължения. Това неизпълнение от страна на г-жа Б. според оспорваната заповед на Д.а на ДДГ „Д.“ се изразява в системни нарушения на трудовата дисциплина, злоупотреба с доверието на работодателя и други тежки нарушения на трудовата дисциплина - чл. 190, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. 7 от КТ. Същевременно като правни основания са изброени разпоредбите на чл. 187, ал. 1, т. 3, т. 7, т. 8 /предл. 1 и 21 и т. 10 във вр. с чл. 328, ал. 3 от КТ. В последните законодателят е изброил различни хипотези, които съставляват нарушения на трудовата дисциплина, които също следва да са извършени виновно. Твърди, че в случая не е налице нито едно от изброените в Заповед № *** г. на Д.а на ДДГ „Д.“, гр. К., нарушения. Излага подробни съображения и правни доводи. Счита, че от една страна работодателят е издал заповеди, които не съставляват „законни нареждания“ по смисъла на КТ и респективно тяхното неизпълнение не е нарушение на трудовата дисциплина. От друга страна, неизпълнението на голяма част от тях не е виновно и не се дължи на причини, криещи се в поведението на г-жа Б. и с възможност да ѝ се вменят във вина, а се дължи на други обстоятелства, поради което и не може да бъде търсена дисциплинарна отговорност от г-жа Б. за това. Счита за недопустимо след като г-жа Д. е била уведомена, че доверителката ѝ е сигнализирала висшестоящия и контролен орган - М., и е завила пред него категоричния си отказ да изпълнява незаконните нареждания на Д.а, вменени ѝ с издадените заповеди, да ѝ бъде реализирана дисциплинарна отговорност за това. Най-малкото необходимо е да се изчака решението на висшестоящия ръководен орган по въпроса дали тези нареждания са законосъобразни или не, едва след което да се пристъпи към дисциплинарно производство, ако има основание за това. Това от своя страна води освен до материалноправна, и до процесуалноправна законосъобразност на издадената заповед за дисциплинарно уволнение. Отделно основание за това, че уволнението е незаконно е и формалното

изпълнение на процедурата по чл. 193, ал. 1 от КТ от страна на работодателя. Видно от направеното от него искане за даване на обяснения до Р. Б. с изх. № ***г., връчено в 8:36 часа на същата дата, на доверителката ѝ е даден срок до края на същия работен ден, да предостави писмените си обяснения по 7 точки. Като се има предвид, че работният ѝ ден на длъжността „С.“ приключва в 12:30 часа, то очевидно искането на тези обяснения е напълно формално, тъй като в рамките на четири часа тя няма как да даде подробни и обосновава такива. Доказателство в тази насока е и факта, че видно от издадената заповед, работодателят не е взел предвид нито едно от обясненията, дадени от ищцата по твърдените от работодателя нарушения - не само тези, дадени на ***, но и предходните такива, представени на Д.а. Последният дори не ги е обсъдил в мотивите си и не е посочил съображенията си защо не ги приема за относими или основателни. Същевременно с цел внасяне на допълнителна яснота за работната среда в детската градина в периода след назначаването на новия Д. в края на 2021 г. до месец март 2022 г. сочи и следните факти и обстоятелства, които са свързани от една страна с твърдяното изпълнение на Заповед № ***г. от Р. Б., а от друга страна е в подкрепа на твърденията ни, че много от действията и нарежданията на работодателя са били незаконосъобразни и несъобразени и с вътрешноведомствените актове и правила: След встъпването си в длъжност и на основание Заповед № ***г. на Изпълнителния Д. на ИА „В.“, г-жа Д. издава Заповед № ***г., с която нарежда в периода от 04.01.2022г. до 18.01.2022г. да се извърши приемо - предване на активите и всички прилежащи материални ценности, находящи се в сградата на детската градина от И. З., изпълняваща длъжността Д. преди нея, на нея като действащ такъв. Със т.2 от заповедта сформира комисия, в която не участва доверителката ѝ, респективно на нея не е връчено копие от заповедта. Съставен е Протокол № 01, съгласно който цитираната заповед е връчена на инвентаризационната комисия и на същата е указано от страна на Д.а дейността по приемо - предване на имуществото да се извърши в 10-дневен срок. Един месец по - късно г-жа Д. издава нова Заповед - № ***г., за изменение на цитираната по - горе Заповед № ***г., в частта по отношение на срока за извършване на приемо - предване на активите и прилежащите материални ценности на детската градина, както и т. 2, която касае всъщност състава на комисията. Междувременно са извършвани множество поправки в номерациите на издадените от Д.а заповеди - не само тези, но и други такива, които са променяни многократно и едни и същи като текст заповеди фигурират под различни номера, което от своя страна е пречка да се установи, коя е действащата и действителна заповед на работодателя. Поради тези действия на г-жа Д., както и поради допуснати други закононарушения в качеството ѝ на Д. на детската градина, г-жа И. З., на длъжност „С.“ и временно изпълнявала длъжността „Д.“ преди назначаването на г-жа Д., подава жалби до М., под чието подчинение е детската градина, респективно нейният Д.. В тези жалби се твърдят незаконосъобразни действия и заповеди на г-жа Д., касаещи основно процедурата по извършване на инвентаризацията, както и категорично е заявено от страна на г-жа З., че отказва да изпълнява незаконосъобразните нареждания на работодателя си. По повод на жалбите е иницирирана проверка от Звено „Вътрешен одит“ на ИА „ВКВПД“ към МО, като съгласно установеното в одитния доклад, завършващ

тази проверка, в значителна степен твърденията на г-жа З. са достоверни и кореспондират с допуснати пропуски и несъответствия с документирането на процеса по приемо -предаване на активите на детската градина. Посочено е, че издадените вътрешни документи, целящи уреждане на процеса, поради несъобразеното си с относимите нормативни и вътрешни документи съдържание, на практика са блокирали приемо -предаването на активите. Т.е. вина за неизвършената инвентаризация и приемо - предаване на материални активи носи г-жа Д.. Тази проверка е извършена през месец февруари, а одитния доклад е изпратен на г-жа З. неофициално през месец март. До настоящия момент обаче нито г-жа З., нито Р. Б. в качеството им на жалбоподателки, са официално запознати с този доклад от страна на г-жа Д., нито имат данни на коя дата този доклад е получен в детската градина. В този смисъл счита, че няма как на доверителката ѝ да бъде вменено във вина, че не участва в комисия за предаване на материални активи от предходен МОЛ на действащ такъв, при положение, че единият от двамата отказва да участва в предаването. Именно поради причина, че в резултат от извършената през месец февруари проверка е установено, че г-жа Д. е извършила немалко нарушения на нормативните и вътрешните актове до този момент, то недопустимо е да се вменява във вина на Р. Б. неизпълнение на незаконосъобразни нейни нареждания, докато не бъде извършена проверка по подадените от г-жа Б. жалби. Сочи, че видно от Жалба от ***. от Р. Б. до МО, непосредствен преди дисциплинарного ѝ уволнение - на ***, преди да ѝ връчи искането за даване на писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 от КТ, С. Д. е предложила на доверителката ѝ два варианта - да бъде прекратено трудовото ѝ правоотношение в замяна на заплащане на 6 брутни работни заплати или с дисциплинарно уволнение. Заявено е по категоричен начин от г-жа Д., че двете не могат да работят заедно и това са двете възможности, от които г-жа Б. да си избере една. Счита, че г-жа Д. като Д. на детската градина няма правомощия да предлага прекратяване на трудов договор в замяна на заплащане като цяло и в частност на 6 брутни работни заплати, понеже детската градина изобщо няма самостоятелен бюджет и това предложение е абсолютно незаконно. Госпожа Б. е заявила категорично, че не се притеснява от дисциплинарно уволнение и щом така е решила г-жа Д., да действа както намери за добре. С оглед всички изложени съображения счита, че издадената Заповед № ***г. от Д.а на ДДГ „Д.“, гр. К. е незаконосъобразна, както и такова е наложеното с нея дисциплинарно наказание „уволнение“. Предвид гореизложеното моли съда да постанови решение, с което: 1. Да признае уволнението, извършено със Заповед № ***1/*** г. от Д.а на ДДГ „Д.“, гр. К., за незаконно и да постанови неговата отмяна; 2. Да възстановите Р. Р. Б. на предишната ѝ работа на длъжност „С.“ в ДДГ „Д.“ към МО, гр. К.; 3. На основание чл. 225, ал. 1 и 2 от КТ да осъди ответника да заплати на ищцата обезщетение за оставането ѝ без работа, респективно за разликата в получаваните трудови възнаграждения, в резултат от уволнението за период от 6 месеца, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда. Претендира присъждането на разноски.

С допълнителна молба вх. №5801/25.05.2022 г. по описа на Районен съд – К. пълномощникът на ищцата заявява, че периодът за който се претендира обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е шест месеца, считано от 24.03.2022 г. Размерът на обезщетението, което се претендира, изчислено по реда на чл.

228, ал. 1 от КТ е 3 298,90 лева. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат И. Димитрова, която моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани. Представя по делото писмена защита.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Държавна детска градина „Д.“ към МО, чрез Д.а С. Д., с който заявява, че счита исковата молба за допустима, но неоснователна като оспорва подадения иск изцяло като недоказан и неоснователен. Заявява, че заповедта за уволнение № *** г. е правилна и законосъобразна и не страда от пороците, посочени в исковата молба, като са спазени изискванията на чл.195, ал. 1 от КТ и ясно са посочени нарушителят, нарушението, кога е извършено то, наказанието и законния текст въз основа на който се налага. Излага подробни съображения. Счита, че поведението на Р. Р. Б. сочи системно неизпълнение на трудовите ѝ задължения, на възложените ѝ задачи, неизпълнение на законни нареждания на работодателя, неизпълнение на задължения, вменени ѝ в Длъжностната характеристика, ПВТР, ЕК и др. нормативни актове. Неизпълнението на трудовите ѝ задължения затруднява работния процес в предприятието. Твърди, че всички изложени обстоятелства представляват тежко нарушение на трудовата дисциплина и се квалифицират, като нарушение на така описаните правила в ПВТР, в ЕК, както и на чл. 126, т. 9 и т. 10 от КТ, в чл. 190, ал. 1, т. 3, т. 4 и т. II други тежки нарушения на трудовата дисциплина/ и в др. разпоредби от КТ. Излага подробни доводи относно законосъобразността на дисциплинарното наказание „Уволнение“. Твърди, че реализирането на дисциплинарно производство спрямо Р. Б. е съобразено както с материално правните, така и с процесуално правните изисквания на Кодекса на труда. Работодателят при издаването на заповедта стриктно се е ръководил от законовите норми. След установяване на поредица от неизпълнени задачи в срок, същият е поискал на основание чл. 193, ал. 1 от КТ обяснения: с писмо изх. № ***г., с писмо изх. № ***г. и с писмо изх. № ***г. Р. Б. по първото цитирано писмо е отказала да представи обяснения, по второто и трето писмо обясненията са дадени в срок. Не е поискано удължаване на срока и няма оплакване, че срокът за отговор не е достатъчен. Дадените обяснения са приети и взети предвид от работодателя, при налагането на дисциплинарното наказание. Записаната в исковата молба информация за подадени жалби от трето лице за настоящия спор г-жа И. З. и проверки извършени от контролни органи по нейни жалби, счита за неотносими към спора. Също и цитираните заповеди записани в исковата молба по повод на жалба на същото трето за спора лице: Заповед № ***г., Заповед № ***г., Заповед № ***г. Счита, че те се явяват неотносими по спора, тъй като те не са цитирани в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Поради което моли съда да ги остави без разглеждане в настоящия процес. По отношение на твърдението, че госпожа Д. е предложила на г-жа Б. освобождаване от заеманата длъжност срещу обезщетение, изразява следното становище: Това е правна възможност законово регламентирана в чл. 331 от КТ. Д-ът на детската градина е провел разговор със своя тогавашен служител, за изясняване на хипотезата дали би приел да му се прекрати трудовото правоотношение срещу получаването на обезщетение в четирикратния размер на brutното му трудово възнаграждение. Госпожа Б. при самия разговор категорично е отхвърлила тази възможност. Други теми в този разговор не са били засягати. Оспорва твърдението на лицето, че му е било казано, че ще

бъде дисциплинарно наказано, ако не приеме предложението. Счита, че доводите, наведени в исковата молба на Р. Б. са едностранчиви и подвеждащи, неотговарящи на обективната действителност. В заключение заявява, че оспорва предявения иск за отмяна на Заповед № ***г. на Д.а на ДДГ „Д.“ към МО и иска за възстановяване на работа като неоснователни и недоказани. Оспорва предявения иск за заплащане на обезщетение на основание чл. 225, ал.1 и ал.2 от КТ, като неоснователен, като оспорва и размера му като неправилно изчислен. Предвид гореизложеното счита, че подадените иски за отмяна на Заповед № ***г. на Д.а на ДДГ „Д.“ към МО, за възстановяване на работа и за заплащане на обезщетение на основание чл. 225, ал.1 и ал.2 от КТ за неоснователни и недоказани, поради което моли съда да бъдат отхвърлени като такива, ведно със законите последици от това. Претендира присъждането на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. В съдебно заседание пълномощника на ответника адвокат М. С. моли съда да отхвърли предявените иски като неоснователни. Подробни съображения излага в писмена защита.

С протоколно определение от 07.11.2022 г. на основание чл. 214, ал.1, предл. 3 от ГПК съдът е допуснал изменение на предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ като същият се счита за предявен за сумата от 3 658,78 лева, представляваща обезщетение за шест месеца, считано от 24.03.2022 г.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното:

Между страните не е спорно, а и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че ищцата е била в трудови правоотношения с ответника, произтичащи от трудов договор №238 от *** г., по силата на който заемала длъжност "С." в Държавна детска градина „Д.“ - К..

Със Заповед № *** г., издадена от на Д.а на ДДГ „Д.“ към МО гр. К., на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, във връзка с чл. 186, с чл. 190, ал. 1, т. 3, т. 4 /злоупотреба с доверието на работодателя/ и т. 7 от КТ, във връзка с чл. 126, т. 9 /да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие, да пази доброто име на предприятието/ КТ, във вр. с чл. 187, ал. 1, т. 3, т. 7, т. 8 /предл. първо и второ/ и т. 10, във вр. с чл. 328, ал. 3 от КТ, във вр. с раздел VIII, чл. 20, т. 2, раздел X, чл. 25 от Етичния кодекс на общността на ДДГ „Д.“ към МО, чл. 60, чл. 72, чл. 73, ал. 1, подточка седма - „неизпълнение на възложената работа“, подточка девета - „неизпълнение на законните устни или писмени нареждания на работодателя“, подточка десета - „злоупотреба с доверието и уронване доброто име на ДДГ „Д.“ към МО“ и подточка петнадесета - „неизпълнение на други трудови задължения, разписани в законови и подзаконови нормативни актове, както и нормативната база на ДДГ „Д.“ към МО, ал. 2 и чл. 81, ал. 2 от Правилника за вътрешния трудов ред на ДДГ „Д.“ към МО гр. К. за учебната 2021-2022 година, във вр. с чл. 8, ал. 1, т. 1, т. 6, т. 8 и т. 11, ал. 2, т. 6, т. 10, т. 11, чл. 10, чл. 13 и др. от Длъжностната характеристика за длъжността „С.“, във вр. с чл. 188, т. 3 от КТ и след дадени писмени обяснения от лицето Р. Р. Б. по чл. 193, ал. от КТ, Д. Д. е наказал ищцата с дисциплинарно наказание „уволнение, на

основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ, във вр. с чл. 188, т. 3 от КТ е прекратено трудовото правоотношение на ищцата, считано от датата на връчването ѝ /*** г./

По делото е приложена и длъжностна характеристика за длъжността „С.“, изпълнявана от ищцата, като на *** г. същата собственолично е изписала имената си и е положила подписа си, удостоверявайки, че е запозната с длъжностната характеристика и че ѝ е връчен екземпляр от нея.

Съгласно чл. 4 от Длъжностната характеристика: „С.ят организира, ръководи, контролира и осъществява цялата финансово-счетоводна дейност на ДДГ „Д.“, а съгласно чл. 8, т. 1 от Длъжностната характеристика: „Ръководи, организира и осъществява предварителен, текущ и последващ вътрешен финансов по спазване на финансовата и платежната дисциплина, правилно оформяне на първичните и официалните счетоводни документи, редовно извършване на инвентаризациите и отразяването на резултатите от тях.

По делото са представени два доклада /Доклад рег. № *** год. и Доклад рег. № 1*** год./. Относно първият доклад, съдът намира, че същия е ирелевантен към предмета на настоящия спор, тъй като се касае за период извън уволнителната заповед. В Доклад рег. № 1*** год. са отразени констатациите от извършената цялостна материална проверка в детската градина по разпореждане на „Военно – окръжна прокуратура“ – П.. Проверката е извършена Й. Д. Д., в качеството му на Г. в звено „Ф. към МО на РБ, свидетел по настоящото дело. В тази връзка съдът следва да отбележи че и двата доклада, не са окончателни, тъй като е налице висяща проверка във „Военно-окръжна прокуратура“ – П..

Видно от Заявление № *** г., подадено от ищцата, Д.ът на ДДГ „Д.“, гр. К. със Заповед № *** г. е разрешил на ищцата ползването на платен годишен отпуск, считано от 07.01.2022 г. до 10.01.2022 г.

На 31.01.2022 г. със Заповед № *** г. на основание чл. 259, ал. 1 Закона за предучилищното и училищното образование Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО, гр. К. е наредил на ищцата, считано от 01.01.2022 г. да отразява присъствените работни дни на служителите в присъствена форма, в срок до 02.02.2022 г. да представи пред Д. документите, регламентиращи облекчения при заплащане на такси за децата от всички възрастови групи; в срок до 05.02.2022 г. да представи пред Д. актуален трудов стаж на всички служители и отрази настъпилите промени в трудовите книжки на служителите; в срок до 10.02.2022 г. да подготви допълнителни споразумения на всички служители и отрази настъпилите промени в тях; в срок до 25.02.2022 г. да изработи в електронен формат- EXSSEL инвентаризационни описи на имуществото в детската градина и зачисли същото, съобразно местоположението им по групи. В заповедта е отбелязано, че ищцата отказва да разпише.

Със Заповед № *** г. Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО гр. К. е наредил за времето от 21.02.2022 г. до 16.03.2022 г. да се извърши предаване на имущество, находящо се в сградата на ДДГ „Д.“ и заведено в счетоводния баланс на градината по сметки 2202 „Инфраструктурни обекти“ и 2060 „Стопански инвентар“, по партидата на лицето Г.Б./ бивш Д. и МОЛ на ДДГ „Д.“ на С. Д.- Д. на ДДГ „Д.“ към МО град К.. За тази цел е сформирал

комисия за извършване на приемо- предаването в следния състав: председател : Д.К.К.- на длъжност „***“ и членове:Р. Б. - на длъжност „С.“; М.К. - на длъжност „***“; М.П.А. - на длъжност „ изпълнител“. В т. 3 на същата заповед е разпоредено на ищцата да съпостави действително намерените активи с числящото се по счетоводните данни и предаде на Председателя на комисията в срок до 18.03.2022 г.

Видно от Заповед № *** г. на Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО гр. К., се установява, че на ищцата се възлага да вземе участие в комисия за извършване на приемо-предаване на активите, и всички прилежащи материални ценности, находящи се в сградата на ДДГ „Д.“, гр. К. от материално отговорното лице И. И. З. на С. Д. Д. в срок до 17.03.2022 год. Тази заповед е предоставена на ищцата на 28.02.2022г., като е отбелязано в заповедта, че същата отказала да я подпише.

Със Заповед № *** г. на Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО гр. К., е сформирана комисия в състав: председател: П.Г. - *** Членове: Д.К.- ***; М.К.- *** и е наредено Комисията в срок до 18.03.2022 г. да извърши ревизия на приходи и разходи отразени в касова книга за периода 01.03.2021 г. до 02.02. 2022 г. В т. 2. на същата заповед е разпоредено на ищцата в срок до 01.03.2022 г. да представи всички първични документи по касовата книга на цитирана в точка 1 комисия. Отбелязано е също, че ищцата отказва да подпише заповедта.

Видно от т. 1 на Заповед № 979-*** г., на Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО гр. К., се установява, че е наредено на ищцата да изготви проект на Счетоводна политика в съответствие с утвърдената счетоводна политика на МО, структурите на пряко подчинение на М. и Б. и представи на Д. за съгласуване и утвърждаване. / със срок: 04.03. 2022г./, а видно от т.2. – същата следва да изготви Проект на Система за финансово управление и контрол в ДДГ „Д.“ съобразена с интегрираната система за управление на ресурсите за отбрана, регламентирани в Ръководство за планиране, програмиране , бюджетиране, изпълнение и отчет в отбранителните програми на МО, структурите на пряко подчинение на М. и Б. и представи на Д. за съгласуване и утвърждаване. / със срок: 11.03.2022 г./

Със Заповед № *** г. на Д.а на ДЦГ „Д.“ към МО гр. К., на основание чл.23 и чл. 24 от Закона за Счетоводството, е наредено на ищцата да изготви финансов отчет в срок до 10.03.2022 г. за приходи и разходи по касова книга за периода 01.03.2021 г. - 02.02.2022 г.

По делото са приложени и приети заверени копия на Счетоводна политика на ДДГ „Д.“ към МО; Етичния кодекс на общността на ДДГ „Д.“ към МО; Правилника за вътрешния трудов ред на ДДГ „Д.“ към МО гр. К. за учебната 2021-2022 година. Като ищцата на 15.09.2021 г. е удостоверила с подписа си, че е запозната с правилника.

В Раздел 7 от приобщените Вътрешни правила за бюджетния процес и финансовите дейности в МО, структурите на пряко подчинение на М. и БА е регламентирано финансовото управление и контрол в МО, структурите на пряко подчинение на М. и БА.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите И. И. З., Й. Н. К., Д.К.К., М.Д.К., Т.К.Г. и Й. П. Д..

Свидетелката З. през периода 17.02.2020 г. до 21.12.2021 г. е била Д. на

детската градина. Ищцата работела на длъжност – С. от 2015 г. Твърди, че по всяко време Р. е предавала е връщала информация. Ако със С.я са имали различия се обаждали на агенцията, коментирали са нещата и стигали до консенсус. Случвало се е да работят и извън работно време, тъй като били на 4 часа. Заявява, че имало случаи когато Д. е влизала в стаята на счетоводството без Р. да е вътре. Всички книги били предадени на 21.12. „още с постъпването“. Заявява, че всички документи, с които работили преминават през финансов контрол. Сочи, че още на 6-7-и януари всички договори „всичко беше предадено, цялата документация, входяща-изходяща, всичко за нейните задължения“. Сочи, че в детската градина със счетоводната програма работи С.я, но тя също имала код за тази програма. Всички задължения, които били на С.я тя е изпълнявала и ги е съгласувала със София. Заявява, че не е имало предаване на документация между нея и предния Д. Б., тъй като той бил освободен автоматично. Твърди, че и тя била освободена автоматично на 21.12. „в момента, в който госпожата постъпи на работа и в същия ден предадох ключове, всичко“. Инвентаризацията, организирана от Д. била в разрез с всички правила на изпълнителната агенция.

Свидетелката К. работи в Изпълнителна агенция „Военни клубове и почивно дело“ на длъжността – началник отдел бюджет. Работата ѝ била свързана със С.я на Детска градина „Д.“. Познавала Р. от 2018 г. „При мен подава отчет за касово изпълнение и справки към него.“ Отчетът се изготвял на база на паричните потоци, касово изпълнение, които Р. подавала своевременно. В случай, че е пропуснала нещо ѝ се обаждала по телефона, дори и извън работно време и тя ѝ ги изпращала. Сочи, че лично тя не е имала проблеми при работата си с Р..

От показанията на свидетелката Д.К. се установява, че същата работи като *** в Детска градина „Д.“ от 2009 г. Сочи, че имало слухове в детската градина за проблеми между ищцата и новия Д., неразбирателство. Твърди, че лично тя била свидетел на обидно отношение от страна на С.я към Д.а. Заявява, че била назначена като председател на комисията по инвентаризация, но не присъствала когато са връчвали заповедта на Р. Б.. Били няколко заповеди, тъй като имало удължаване на срока нееднократно. Сочи, че започвали „някаква инвентаризация, но процесът беше спънат от наличието на отказ от стана на С.я и предходния МОЛ“. Работата се спъвала „от тези откази“. Спомня си, че веднъж ставало въпрос за някакъв документ и Р. казала: „Няма да ти го дам.“. Сочи, че Р. Б. настройвала родители на деца срещу учители. Била чувала, че родители са карани да пишат писмено, да предявяват претенции срещу нея за работата ѝ като учител. Сочи, че тя като член на комисията по инвентаризация не е искала от Р. да предаде първичните документи по касовата книга. „Имахме отказ отвсякъде, нямаше съдействие и това беше мъчно за нас.“. Сочи, че в момента градината имала нов Д. и С. като вече не се усещало такова напрежение.

Свидетелката К. работи като *** от 2009 г. в Детска градина „Д.“. Заявява, че е настъпила промяна след уволнението на Р.. „Не се чувства напрежение и работата си върви.“. Заявява, че държанието на Б. спрямо Д.ката водело до напрежение. Ако Д.ата изисквала нещо, Б. не ѝ давала информация. Тя била свидетел на „отказ“ от запознаване със заповеди на Д.ката от страна на С.я, „казваше, че няма да разпише“. Заявява, че заповедта

се връчвала лично от Д.ката, като Б. казвала: „няма да разпиша“, с леко арогантен тон. Тя лично не била изисквала документи и не е присъствала на 07.02., когато Р. е предала счетоводните документи на Д.а.

От показанията на свидетелката Г., се установява че от края на месец септември миналата година. работи като помощник възпитател в детската градина. В момента в детската градина се работело спокойно „идваме с желание на работа“. Заявява, че е участвала в комисията за предаване на имуществото на Д.а. Р. предала ключ за счетоводството, чип за външната врата, много документи и папки, както и електронен подпис във вид на флашка. Относно предаването на електронния подпис заявява, че „тя изчопли с остър предмет, прибора вътрешността – памет и предаде само кутийката“. Документите били във вид на папки като едната била касова книга „в дожове по месеци наслагани документи“. Само тази папка била с джобове, другото било по листи.

Свидетелят Й. П. Д. работи в системата на Министерството на отбраната на длъжност – Г. в звено „Ф. Структура пряко подчинена на МО. Соча, че изпълнявал ангажменти и отговорности вменени от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ) и Правилника, както и по Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор. Задълженията му като Г. били регламентирани от ЗДФИ. Заявява, че с прокурорско постановление е постановено да се извърши проверка следствие на което била издадена мин заповед за извършване на проверка материалните активи на детската градина. „Извърших такава проверка от 04.04.2022 г. до 29.04.2022 г.“. В прокурорското постановление бил посочен период за извършване на проверката от него – месец декември 2019 г. до встъпване в длъжност на новата Д.ка Д. – 21.12.2021 г. С оглед на обстоятелства, които констатирал впоследствие не спазил този период, за което се обосновал и уведомил прокурора за мотивите и решението си да не спази срока, да не извърши проверка за посочения период по обективни причини. В хода на проверката установил, че резултатите от предходната проверка през 2019 г., при която бил съставен Акт за начет срещу тогавашния Д. Б. и констатациите в него са осчетоводени „по неznайни причини едва през май 2021 г.“. по Закона за държавна финансова инспекция Акта за начет и констатациите са достатъчно основание за отразяване, което не е направено. Соча, че ако е спазил срока, посочен в прокурорското постановление щял да дублира резултатите от предходната проверка и нямало да установи реалните резултати, както и нямало да извърши истинска материална проверка, съгласно изискванията. Соча че в детската градина е назначен по щат С., който съгласно длъжностната си характеристика имал следните задължения : планиране, програмиране, отчет, съхранение, водене на отчет на финансови документи и на целия оборот. В МО имало обявени вътрешни правила за водене на документооборота в МО и структурите. Соча, че за периода на проверката Д. на детската градина била З. . Счетоводството в детската градина не било водено правилно. Заявява, че при извършената проверка установил липса на основни първични счетоводни документи, неправилна завеждане и незавеждане в срок. През проверявания период С. е била Б.. В детската градина не били извършвани инвентаризации, включително и на касови наличности. Соча, че тъй като в случая постъпвал „Нов Д., нов и за

системата“ С.ят бил лицето, което отговаряло за финансовата политика и воденето на отчет на материалните активи и имал за задължение да информира за всички счетоводни политики, както и да ги предостави на ръководителя, включително и при поискване. Извършената проверка била на два етапа. Първият етап - физически на всички материални активи, числящи с на детската градина. Този етап на проверката бил осъществен със съдействието на сегашния Д. и назначената комисия за съдействие и при категоричен отказ от съдействие на бившия Д. З. и главния С. Б.. Твърди, че С.ят не е иницирал извънредна инвентаризация, предвид смяната на Д.а. С.ят е бил част от комисията, но същия е направил отказ, а е трябвало да предостави всички счетоводни данни на комисията. Посочва, че при извършената от него проверка не открил сметка за ЗФУК, не открил никакви счетоводни политики и правила, по които се води документооборота и отчети на активите на детската градина, не открил изработена действаща система за финансов контрол, не открил и голяма част от първичните счетоводни документи по отношение на зачисленото имущество. Заявява, че до програмата има достъп С. с код за достъп и нива на достъп до софтуера. Д.ът нямал достъп до програмата, той можел да изиска справки. Със ищцата Б. се срещнал веднъж, като я „помолих за обяснения – какво тя смята, че се е случило и какво е редно или нередно“. Получил категоричен отказ „и след това се опитах, че всичко ще бъде проверено по документи, при което получих отговор „Ако изобщо намерите такива“. Заявява, че при положение, че административния ръководител няма достъп и информация на паричните потоци, касова наличност, информация по отношение на стопанските политики, водена на отчета – разходването – означавало, че това ще доведе до блокиране на Д.а и поставяне в невъзможност да упражнява дейността.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетелите Д., К., Г. и К., тъй като същите са непосредствени, логични взаимодопълващи се помежду си и се подкрепят от една страна писмените доказателства, както и от заключението на съдебно икономическата експертиза. Показанията на свидетелката З. съдът прецени с оглед евентуалната и заинтересованост от изхода на делото. От представените по делото писмени доказателства се установява, че периода през който свидетелката З. е била Д., МОЛ на ДДГ „Д.“, а ищцата е заемала длъжността „С.“ е предмет на проверка от страна на „Военно окръжна прокуратура – П.. Нейните показания са общи и не дават конкретика относно описаните в заповедта за уволнение нарушения.

По делото е назначена и изслушана съдебно-счетоводна експертиза, която е депозирила заключение, което съдът възприема като компетентно и добросъвестно изготвено. От заключението се установява, че обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ за периода 24.03.2022 г. до 24.09.2022 г. или за 6 месеца е в размер на 3 732,00 лева – брутна сума. От отговорите на вещото лице, дадени в съдебно заседание се установява, че след представяне са фиш за брутно трудово възнаграждение за последен отработен пълен месец септември 2021 г. следва, че евентуално дължимото обезщетение е в размер на 3 658,78 лева. От експертизата се установява, че при проверката не са представени документи за извършена инвентаризация за предаване на имущество между МОЛ З. на МОЛ Д., изготвени до дата на прекратяване на трудовото правоотношение с Р. Б.. Установено е, че за периода 01.03.2021 г.

до 16.12.2021 г. касата е водена редовно. След тази дата няма отразени записвания, т.е. евентуално извършените приходи и плащания в брой не са регистрирани, включително не е внесен остатъкът от касова наличност към 31.12.2021 г., съобразно изискванията на Министерство на финансите. Вещото лице сочи, че от представените документи не е възможно да се установи кога изцяло е завършена инвентаризация за предаване на имущество от МОЛ Б. на МОЛ З.. Установено е, че при проверката не са представени документи за извършена инвентаризация за предаване на имуществото от МОЛ З. на МОЛ Д., изготвени до датата на прекратяване на трудовото правоотношение с Р. Б..

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

В исковата молба се съдържат оплаквания за нарушаване на императивните процедурни изисквания при налагане на дисциплинарно наказание /чл.193-195 от КТ/. От доказателствата по делото се установява, че субектът на дисциплинарна власт е поискал обяснения от Б. за нарушенията, посочени в уволнителната заповед, като във връчената покана се съдържа достатъчно ясно описание на нарушенията, за които ищцата впоследствие е бил санкционирана.

По отношение на изискването за мотивиране на заповедта съдът намира, че работодателят е изложил пълно описание на признаците за дисциплинарни нарушения. Задължението по чл.195, ал.1 от КТ за мотивиране на заповедта за уволнение е въведено с оглед изискването на чл.189, ал.2 от КТ за еднократност на наказанието; с оглед съобразяване на сроковете по чл.194 от КТ и възможността на наказания работник за защита в хода на съдебното производство по чл.344, ал.1, т.1 от КТ. Когато изложените мотиви са достатъчни за удовлетворяване на тези изисквания заповедта отговаря на чл.195, ал.1 от КТ /решение №379 от 24.06.2010г. на ВКС по гр.д. №410/2009г., IV г.о., ГК/. В случая още с поканата за даване на обяснения ищцата е бил уведомена, за кои нарушения работодателят изисква обяснения, като Б. е дала обяснения пред работодателя именно за тези случаи. Предвид гореизложеното съдът приема, че атакуваната заповед е съобразена с изискванията на чл.195, ал.1 от КТ.

В процесната заповед за уволнение са описани извършени от ищцата дисциплинарни нарушения, които са определени от работодателя като „системни нарушения на трудовата дисциплина“ по смисъла на чл.190, ал.1, т.3 от КТ, злоупотреба с доверието на работодателя“ по смисъла на чл.190, ал.1, т.4 от КТ и „други тежки нарушения на трудовата дисциплина“ по смисъла на чл.190, ал.1, т.7 от КТ..

Първото нарушение, описано в уволнителната заповед, се изразява в това, че ищцата не е изготвила изисканата от работодателя справка за изразходваната електроенергия за изминалата 2021 г., каквато е следва да изготви до 01.02.2022 г. По делото липсват доказателства, че поисканата от работодателя справка е изготвена в срок от С.я. Ищцата твърди, че е предоставила справката по имейл на друг орган, като представя доказателство към молбата ѝ от 07.07.2022 г. Съдът счита, че това не е изпълнение на законно разпореждане на работодателя, доколкото същата по длъжностна характеристика е имала задължение да я предостави именно на Д.а на ДДГ

„Д.“. В този смисъл са и показанията на свидетеля Д., от които се установява, че достъп до програмата има само С.я с код за достъп и нива на достъп на софтуера. От неговите показания се установява още, че Д.ът няма достъп, а същият може да иска справки, които не следва да бъдат отказвани. Съдът намира за неоснователно твърдението в исковата молба на ищцата, че срокът за изпълнение на задачата за предоставяне на справка за изразходваната електроенергия за 2021 г. бил много кратък. Ако ищцата е била в невъзможност да изготви изисканата справка, поради кратък срок, е следвало да поиска от работодателя си удължаването на срока за изпълнение на задачата. Такива доказателства по делото липсват. Съдът намира, че следва да отбележи, че задачата е в съответствие с трудовите задължения на лицето, съгласно длъжностната му характеристика – т. 14, т. 21 и т. 22. Съгласно същите С.ят извършва дейности, свързани с обработката на финансово-счетоводните документи по сметките на доставчици, клиенти и вътрешни разчети, изготвя справки и носи отговорност за съхраняваната информация. Във връзка с неизпълнението на задачата работодателя е поискал писмени обяснения от служителката за неизпълнението на заповедта едва на 09.02.2022 г., в който срок справката не е била изготвена. Ищцата не е дала писмени обяснения и не е посочила причините за неизпълнението.

Второто нарушение, посочено в заповедта е, че ищцата не е предоставила в посочения от работодателя срок до 02.02.2022 г. в уведомително писмо изх. № *** г. трудовата си книжка за удостоверяване на трудовия ѝ стаж. Разпореждането на работодателя е във връзка с необходимостта от начисляване на размера на дължимото на ищцата допълнително трудово възнаграждение към основното такова. Съгласно разпоредбата на чл. 348, ал. 3 от КТ работникът е длъжен да представя на работодателя си трудовата книжка при поискване. Съгласно Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж (изм. бр. 2 от 03.01.2018 г. на ДВ) в чл. 2, ал. 3 е посочено, че работникът и/или служителят е длъжен да представя трудовата книжка на работодателя при поискване както и за вписване на нови обстоятелства в нея. От горесцитираните разпоредби са налага извода, че работодателят има право по своя преценка и по всяко време да поиска от работника и/или служителя да му предостави трудовата книжка в оригинал. Тук следва да се отбележи, че за работодателя няма задължение същият да мотивира причините, поради които трудовата книжка му е необходима. По тези съображения съдът приема, че е налице неизпълнение от страна на служителя на законното разпореждане на Д.а на ДДГ „Д.“.

Третото нарушение, посочено в заповедта, е че ищцата е начислила неправилно на М.Х.Х. на длъжност „помощник възпитател“ в ДДГ „Д.“ в повече допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит като е начислила 1% за прослужено време, с една година повече вместо за действително отработеното време от 2 месеца и 22 дни. Това нарушение е извършено на 23.01.2022 г. и е констатирано от работодателя на 22.02.2022 г. съгласно длъжностната характеристика за длъжността С., С.ят има задължението по т. 1 да ръководи, организира и осъществява предварителен текущ и последващ финансов контрол по спазването на финансова и платежна дисциплина, правилно оформяна на първичните и официални счетоводни документи, по т. 16 да осчетоводява разходите за

работни заплати, изготвя , разпечатва и съхранява ведомостите за тях. От тук се налага извода, че С.я.т е бил длъжен да контролира правилното оформяне на първичните счетоводни документи каквито се явяват ведомостите за работни заплати. Нарушението се доказва и от приложението към отговора на исковата молба писмо вх. № *** г. от „А.“ АД и ведомости за заплати на М.Х..

Четвъртото нарушение, посочено в заповедта е, че не е изпълнила законните разпореждания на работодателя обективирани в заповед № *** г., издадена във връзка със заповед № *** г. на ИД на ИА ВКВПД. Със заповед № *** г. работодателят е възложил на С.я да вземе участие в комисия за извършване на приемо-предаване на активите и всички прилежащи материални ценности, находящи се в сградата на ДДГ „Д.“ – К. от МОЛ И. З. на С. Д. Д. в срок до 17.03.2022 г. Заповедта е предоставена на С.я, но същата е отказала да подпише, че е запозната със заповедта. Отказът е документиран с подписите на двама свидетели. Съдът намира, че С.я.т не е изпълнил основното си задължение по чл. 8 и др. от длъжностната му характеристика. По същество поставената задача изисква да се извърши инвентаризация на предаваните материални активи и ценности и след като се установят реалните наличности в присъствието на назначената комисия да се подпишат протоколите за приемането и предаването между двете материално отговорни лица. Ищцата твърди че заповед № *** г. не представлява законно разпореждане на работодателя. Съдът намира възражението на ищцата за неоснователно, тъй като възложената задача е законна видно от длъжностната характеристика, заповед № *** г. на Д.а на ДДГ „Д.“ , заедно с доказателство за връчването ѝ. Със заповед № *** г. Д.ът на ДДГ „Д.“ е възложил на ищцата да вземе участие в комисията за извършване на предаване на имуществото, находящо се в сградата на градината и заведено в счетоводния баланс на градината по см. 2202 „Инфраструктурни обекти“ и 2060 „Стопански инвентар“ по партида на Г.Б. (бивш Д. и МОЛ на ДДГ „Д.“) на С. Д. в срок до 18.03.2022 г. Заповедта е предоставена на С.я да се запознае със същата на 28.02.2022 г., при което същата е отказала да подпише, че е запозната със съдържанието ѝ. Отказът е удостоверен с подписа на двама свидетели. В този смисъл са и показанията на свидетелката М., а това обстоятелство не се оспорва и от ищцата. Поставената задача със заповедта отново е свързана и съобразена със задълженията на С.я, посочени в т. 8 и сл. от длъжностната характеристика. Задачата изисква да се извърши инвентаризация на посочените инфраструктурни обекти стопански инвентар. След изпълнението на тази задача Д.ът на детската градина, в качеството си на МОЛ следва да приеме реално наличното. За да изпълни задачата си на комисията е необходимо активно участие на С.я, който да представи документите, по които комисията ще извърши проверка за наличности и липси и в последствие ще предаде реално намереното по партидите на материално отговорното лице. По тези съображения съдът намира, че възложените със заповед № *** г. задачи са преки и основни задачи на С.я, с оглед на което са законни. В исковата молба ищцата твърди, че дадените ѝ срокове за изпълнение на поставените ѝ задачи са недостатъчни, но както беше посочено по-горе, в този случай същия е следвало да поиска от работодателя писмено или устно удължаване на срока за изпълнение на задачите. Такива доказателства по делото липсват. От гореизложеното се налага извода, че

ищцата не е изпълнила законните нареждания на работодателя, обективирани в Заповед № *** г., издадена във вр. със Заповед № *** г. на ИД на ИА ВКВПД като не е взела участие в подготовката за осъществяване на задължителната инвентаризация, съгласно посоченото в длъжностната ѝ характеристика. Ищцата не взела участие в комисията за извършването на инвентаризация – осъществяване на приемо-предаване на активите и всички прилежащи материални ценности, находящи се в сградата на ДДГ „Д.“ – К. от МОЛ И. З. на С. Д. Д. в срок до 17.03.2022 г. Ищцата не е изпълнила и законните разпореждания на работодателя, обективирани в Заповед № *** г., издадени във вр. със Заповед № *** г. на ИД на ИА ВКВПД като не е взела участие в комисията за извършване на предаване на имуществото, находящо се в сградата ДДГ „Д.“ – К. и заведено в счетоводния баланс на градината по см. 2202 „Инфраструктурни обекти“ и 2060 „Стопански инвентар“ по партида на Г.Б. (бивш Д. и МОЛ на ДДГ „Д.“) на С. Д. в срок до 18.03.2022 г. Съгласно длъжностната характеристика участва в подготовката, провеждането и осчетоводяването и инвентаризациите и браковете, както и изпълнява и други конкретно възложени задачи от Д.а на ДГ свързани с длъжността, участва в организацията и контрола на извършването на инвентаризациите и своевременно отразяване на резултатите по счетоводните регистри. В този смисъл са и показанията на свидетеля Д., то които се установява че именно С.ят е лицето, което трябва да инициира и да напомня на административния ръководител за предстоящи срокове, мероприятия, включително инвентаризации. От неговите показания се установява още, че в случая С.ят не е инициирал извънредна инвентаризация, предвид смяната на Д.а. Същият е бил включен в състава на комисията, но е отказал. По изложените съображения съдът намира, че ищцата не е изпълнила законните разпореждания на работодателя, свързани с основните ѝ задължения по длъжностна характеристика за длъжността „С.“. По този начин същата е възпрепятствала извършването на инвентаризации, като от показанията на свидетеля Д. се установява, че такива не са извършвани от 2015 г. „с изключение на една, формална, за един ден“.

Петото нарушение, посочено в заповедта е, че не е изготвила проект за счетоводна политика в съответствие с утвърдената счетоводна политика на МО, структурите на пряко подчинение на М. и Б., обективирани в Заповед № 797-*** г. Заповедта е връчена на С.я при отказ да я подпише. Отказът е удостоверен с подписа на двама свидетели. Съгласно длъжностната характеристика на ищцата същата има задължението да участва в разработването на вътрешни нормативни документи на ДДГ „Д.“ и разработва проект на система за финансово управление и контрол и го предлага за утвърждаване на Д.а в Детската градина и разработва проект на счетоводна политика. В § 132 от Раздел 7 от Вътрешни правила за бюджетния процес и финансовите дейности в Министерства на отбраната, структурите на пряко подчинение на М. и Б. е посочено, че финансовото управление е цялостен процес осъществяван от ръководството и определени за целта служители. В т.10 от длъжностната характеристика на ищцата е посочено, че същата има задължението да разработва проект за системата за финансово управление и контрол и го предлага за утвърждаване на Д.а на детската градина. Следователно, възложеното от работодателя задължение е изцяло в правомощията на ищцата по делото. Следователно, посоченото в

Заповед № 797-*** г. е законно разпореждане на работодателя и като не е изготвила проект за счетоводна политика в съответствие с Вътрешни правила за бюджетния процес и финансовите дейности в Министерства на отбраната, структурите на пряко подчинение на М. и Б. ищцата е допуснала нарушение. Този извод на съда се подкрепя и от показанията на свидетеля Д., от чиито показания се установява, че при извършената от него проверка не е открил система за СФУК, никакви счетоводни политики и правила, по които се води документооборота и отчета на активите на детската градина, не е открил изработена действаща система за финансов контрол, което е задължение на С.я. По изложените съображения съдът намира възражението на ищцата, че това не са нейни задължения по длъжностна характеристика за неоснователни.

Следващо нарушение, посочено в заповедта е, че ищцата не е изпълнила законните разпореждания на работодателя, обективирани в Заповед № *** г., (относно извършване на ревизия на Касовата книга) в срок до 01.03.2022 г. да представи всички първични документи по касовата книга на комисията за извършване на ревизия, на приходи и разходи, отразени в Касовата книга за периода 01.03.2021 г. до 02.02.2022 г., с което е затруднила работния процес, свързан с финансовата дисциплина и документооборота в детската градина. От приложеното към делото лично трудово досие на ищцата се установи, че първичните документи по Касовата книга и други документи и материали са предадени от служителката на Д.а в деня на уволнението, видно от Приемо-предавателен протокол от *** г. установи се, че първичните документи по Касовата книга не са предадени нито на комисията, назначена със Заповед № *** г., нито по-рано на Д.а, каквито твърдения има изложени в исковата молба на ищцата, но същите останаха недоказани. В този смисъл са и показанията на свидетелката Г., от които се установява, че документите са били във вид на папки като едната у била Касова книга „в джобове, по месеци, наслагани документи“. От гореизложеното се налага извода, че в резултат на отказа на ищцата като С. да изпълни задълженията си по горепосочената заповед е била възпрепятствана работата на комисията и е затруднен работния процес, свързан с финансовата дисциплина и документооборота в детската градина.

Следващото нарушение, посочено в заповедта е, че ищцата не е изпълнила законните разпореждания на работодателя, обективирани в Заповед № *** г., като не изготвила финансов отчет за приходите и разходите по касова книга за периода от 01.03.2021 г. – 02.02.2022 г. в срок до 10.03.2022 г. и по този начин не изпълнила вменените ѝ задължения в длъжностната характеристика и тази заповед. Сред основните задължения на длъжностната характеристика „С.“ са: изготвяне на тримесечни и годишни счетоводни отчети, изготвяне на необходимите декларации, справки, отчети, разчети и др., изпълнява и други възложени от Д.а на детската градина, свързани с длъжността. От горепосоченото се налага извода, че посочената задача е в рамките на задълженията ѝ при изпълнение на длъжността „С.“. Това законно разпореждане не е изпълнено от ищцата по делото. В този смисъл са и показанията на свидетеля Д., от които се установява, че Касовата книга е с много корекции. Неговите показания се подкрепят и от заключението на приетата и изслушана съдебно-счетоводната експертиза. От

същата се установи, че необходимостта от изготвяне на финансов отчет за приходите и разходите по Касова книга е породена именно от неправилното ѝ водене след 16.12.2021 г. От заключението се установява още, че след тази дата няма отразени записвания, т.е. евентуално извършените приходи и плащания в брой не са регистрирани, включително не е внесен остатък от касова наличност към 31.12.2021 г., съобразно изискванията на Министерство на финансите. Вън от изложеното, съдът намира, че следва да отбележи, че ищцата е приложила към исковата молба „Отчет за приходи и разходи по каса“, но по делото няма доказателства, че същият е предоставен на работодателя. С оглед оспорването на този факт, с отговора на исковата молба този документ се явява относим към спора само дотолкова, доколкото доказва, че изготвянето му е във възможностите и задълженията на ищцата, в качеството ѝ на „С.“. В същото време този документ опровергава част от твърденията на ищцата, изложени в докладни записки, жалби по висшестоящи органи и давани обяснения до работодателя, „тази заповед е неясна“.

Следващото нарушение, посочено в заповедта е, че ищцата не е изпълнила законните разпореждания на работодателя, обективирани в Заповед № *** г. – не е представила на работодателя справка, отразяваща трудов стаж на всички служители в срока до 05.02.2022 г.; не е подготвила допълнителни споразумения на всички служители, в които да бъдат отразени настъпилите промени в трудовите договори в срока до 10.02.2022 г. Към исковата молба е приложен документ „Изготвена справка за стаж на служителите към 01.03.2022 г.“, но липсват доказателства този документ да е бил предоставен на Д.а на детската градина. Налага се извода, че е налице неизпълнение на законно разпореждане на работодателя в рамките на компетентността и правомощията на С.я. Вън от изложеното, съдът намира че следва да отбележи, че не споделя довода на ищцата че за изпълнение на гореописаните законни разпореждания на Д.а са дадени кратки срокове, които били пречка за изпълнението им. Както бе посочено по-горе, ищцата е следвало да поиска и да мотивира пред работодателя си искане за удължаване на срока за изпълнението на конкретна задача, което тя не е поискала.

Съгласно чл.190, ал.1 от КТ дисциплинарно уволнение може да се налага за злоупотреба с доверието на работодателя. При определяне на дисциплинарното наказание се вземат предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на работника или служителя – чл. 189, ал. 1 от КТ.

Несъмнено злоупотреба с доверието на работодателя е налице, когато работникът, възползвайки се от служебното си положение е извършил преднамерени действия с цел извличане на имотна облага. Но злоупотреба с доверието на работодателя е налице, и в случаите, когато без да е налице имотна облага, работникът възползвайки се от служебното положение е извършил действия, компрометиращи оказаното му доверие, когато с действията си е злепоставил работодателя пред трети лица, независимо дали действията са извършени умишлено. Нарушението по чл.187, ал.1 т.8 от КТ може да се прояви в различни форми, чиято обща характеристика е злепоставяне на отношенията на доверие между работник или служител и работодател. Злоупотреба с доверието на работодателя е налице и в случаите,

когато без да е извлечена имотна облага, работникът или служителят, възползвайки се от служебното си положение е извършил деяние, компрометиращо оказаното му доверие, при което е zlepоставил интересите на работодателя, независимо дали деянието /действие или бездействие/ е извършено умишлено. В настоящия случай не се установи ищцата да е извлякла облага за себе си или за друго. Установи се, от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи, че поведението на ищцата сочи на умишлено и недобросъвестно системно неизпълнение на трудовите ѝ задължения, както и възложените задачи. Следва да се отбележи, че задълженията ѝ са разписани и вменени от длъжностната характеристика за длъжността „С.“ и във Вътрешни правила за бюджетния процес и финансовите дейности в МО, структурите на пряко подчинение на М. и Б., съгласно заповед № *** г. на М., по силата на която работодателят контролира спазването на финансовата, лимитната и бюджетната дисциплина, утвърждава всички счетоводни и финансови документи, осъществява контрол на правилното попълване, движение и архивиране на всички отчетни документи, отговаря за движението на финансовите средства от сметка за наличности и от транзитна сметка, участва в организацията и контрола на извършването на инвентаризациите и своевременното отразяване на резултатите по счетоводните регистри. Всички тези задължения са свързани със законосъобразното и целесъобразното разпореждане с бюджетни, материални средства, както и спазване на финансовата дисциплина, вменени на работодателя в поверената му детска градина. Всичко това представлява тежко нарушение на трудовата дисциплина и се квалифицира като нарушение на така описаните правила на чл. 126, т. 9 от КТ, съгласно който член работникът или служителят следва да бъде лоялен към работодателя като не злоупотребява с неговото доверие, да пази доброто име на предприятието, което е нарушение по смисъла на чл. 186 от КТ.

С поведението си ищцата е създавала сред колегите си от една страна атмосфера нарушаваща работния процес в детската градина. От друга страна неуважителното отношение към Д.а на детската градина безспорно уронва авторитета на представляваната от него институция. Изискването за спазване на етични правила и норми в работата от служителя към останалите служители, включително и към Д.а, е свързано с изискване за лоялност – чл. 126, т. 9 от КТ. Изискването за лоялност е основно задължение при изпълнение на възложената работа /решение № 80/2010г., II г.о на ВКС/.

Разгледани в своята съвкупност, доказаните нарушения разкриват признака „системност“ по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ, което при преценката по чл. 189, ал. 1 от КТ обуславя налагането на най- тежкото дисциплинарно наказание. Теорията и практиката възприемат наличието на системни нарушения на трудовата дисциплина, когато работникът или служителят е извършил три или повече нарушения. Предвид забраната по чл. 189, ал. 2 от КТ, системност има когато и трите нарушения все още не са санкционирани или когато поне едно от тях не е санкционирано, а наказанията за останалите не са заличени по реда на чл.197 или чл.198 от КТ. За наличието на основанието по чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ съставомерна е както съвкупността на три и повече еднородни нарушения на трудовата дисциплина, така и съвкупността на три или повече разнородни нарушения,

стига да е изпълнено условието – работникът или служителят да не е бил санкциониран за тях или да не е бил санкциониран поне за едно от тях, а наказанието за останалите да не е заличено. След като видът и тежестта на съответните нарушения не е конкретизиран, значи чрез посочената разпоредба законът санкционира укоримо поведение, изразяващо се в тенденция на незачитане на трудовата дисциплина и засягащо по различен начин добросъвестното изпълнение на задълженията по трудовото правоотношение /в този смисъл решение № 55 от 01.03.2011г. на ВКС по гр.д. № 1972/2009 г. IV г.о., ГК, по чл. 290 от ГПК, решение № 162 от 18.05.2010г. по гр.д. № 299/2009г., IV г.о., ГК, по чл. 290 от ГПК/.

Вън от изложеното в разпоредбата на чл.126 от КТ на работникът или служителят е вменено същия да бъде лоялен към работодателя, като не злоупотребява с неговото доверие, както и да пази доброто име на предприятието и да не пречи на другите работници или служители да изпълняват трудовите си задължения, да съгласува работата си с останалите работници и служителите и да им оказва помощ в съответствие с указанията на работодателя. Изискването за спазване на етични правила и норми в работата от служителя към останалите работници и служители, включително и към Д.а е изискване, закрепено изрично в разпоредбата на чл.126 от КТ. В тази връзка съдът намира, че следва да отбележи, че нарушаването на тези норми на поведение колегиалност, уважение и др. само по себе си съставлява грубо нарушение на трудовата дисциплина. От гореописаната фактическа обстановка се налага извода, че ищцата е нарушила законовите и моралните норми на поведение.

Поради това съдът намира уволнението на ищеца със заповед № *** г., издадена от Д.а на ДДГ „Д.“ към МО за законно, поради което предявения иск по чл.344, ал.1, т.1 от КТ е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Съединяването на искове по чл. 344, ал. 1, точки 1, 2 и 3 от КТ е обективно и кумулативно, тъй като от съда се иска да разгледа всеки един от съединените искове и да се произнесе по всеки с решение. Кумулативното обективно съединяване на искове е допустимо и когато претенциите са в съотношение на главна към акцесорни, т.е когато уважаването на единия иск обуславя уважаването на другите искове. В такова съотношение са исковите по чл. 344, ал. 1, т. 1, т.2 и т.3 от КТ. Водещ е иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – за признаване незаконността на уволнението и за неговата отмяна, а останалите – по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 от КТ са акцесорни, защото тяхното уважаване е възможно само, ако заповедта за уволнение бъде призната за незаконна и уволнението бъде отменено. Отхвърлянето на иска за признаване уволнението за незаконно и неговата отмяна като неоснователен обуславя и отхвърлянето като неоснователни и на акцесорните искове – за възстановяване на ищеца на предишната му работа като „С.“ в ДДГ „Д.“ – К. към МО и за заплащане на сумата от 3 658.78 лева представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за времето през което е останала без работа за шест месеца. Искът за признаване незаконността на уволнението и неговата отмяна имат преюдициален характер по отношение на другите два обективно съединени иска /Решение №625/1992 г. на III г.о. на ВКС/.

В разпоредбата на чл. 236, ал. 1, т. 6 от ГПК е предвидено задължение

за съда да се произнесе в тежест на кого възлага разноските.

Съгласно чл. 78, ал. 3 от ГПК зответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. На основание чл.78, ал.3 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 1 323.50 лева представляващи възнаграждение за свидетел, възнаграждение за вещо лице и възнаграждение за един адвокат.

Съгласно чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най – късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право до обжалва решението в частта му за разноските. В настоящия случай и двете страни са представили списъци на разноските.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. Р. Б., ЕГН *****, с адрес град К., булевард *** против Държавна детска градина „Д.“, към МО, Булстат ***, адрес град К., улица ***, представлявана от Д.а С. Д. Д. иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ за признаване уволнението със Заповед №810 – ***г. на Д.а на Държавна детска градина „Д.“, - К. за незаконно и неговата отмяна, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. Р. Б., ЕГН *****, с адрес град К., булевард *** против Държавна детска градина „Д.“, към МО, Булстат ***, адрес град К., улица ***, представлявана от Д.а С. Д. Д. иск с правно основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението работа – „С.“ в Държавна детска градина „Д.“, към МО – К..

ОТХВЪРЛЯ предявения от Р. Р. Б., ЕГН *****, с адрес град К., булевард *** против Държавна детска градина „Д.“, към МО, Булстат ***, адрес град К., улица ***, представлявана от Д.а С. Д. Д. иск с правно основание чл.344, ал.1, т.3 от КТ за заплащане на обезщетение за оставане без работа без работа, поради уволнението в размер на 3 658.78 лева представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за шест месеца.

ОСЪЖДА Р. Р. Б., ЕГН *****, с адрес град К., булевард *** да заплати на Държавна детска градина „Д.“, към МО сумата от 1 323.50 лева представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок пред Окръжен съд – С., от обявената съобразно чл.315, ал.2 от ГПК дата 21.11.2022 г.

Съдия при Районен съд – К.: _____